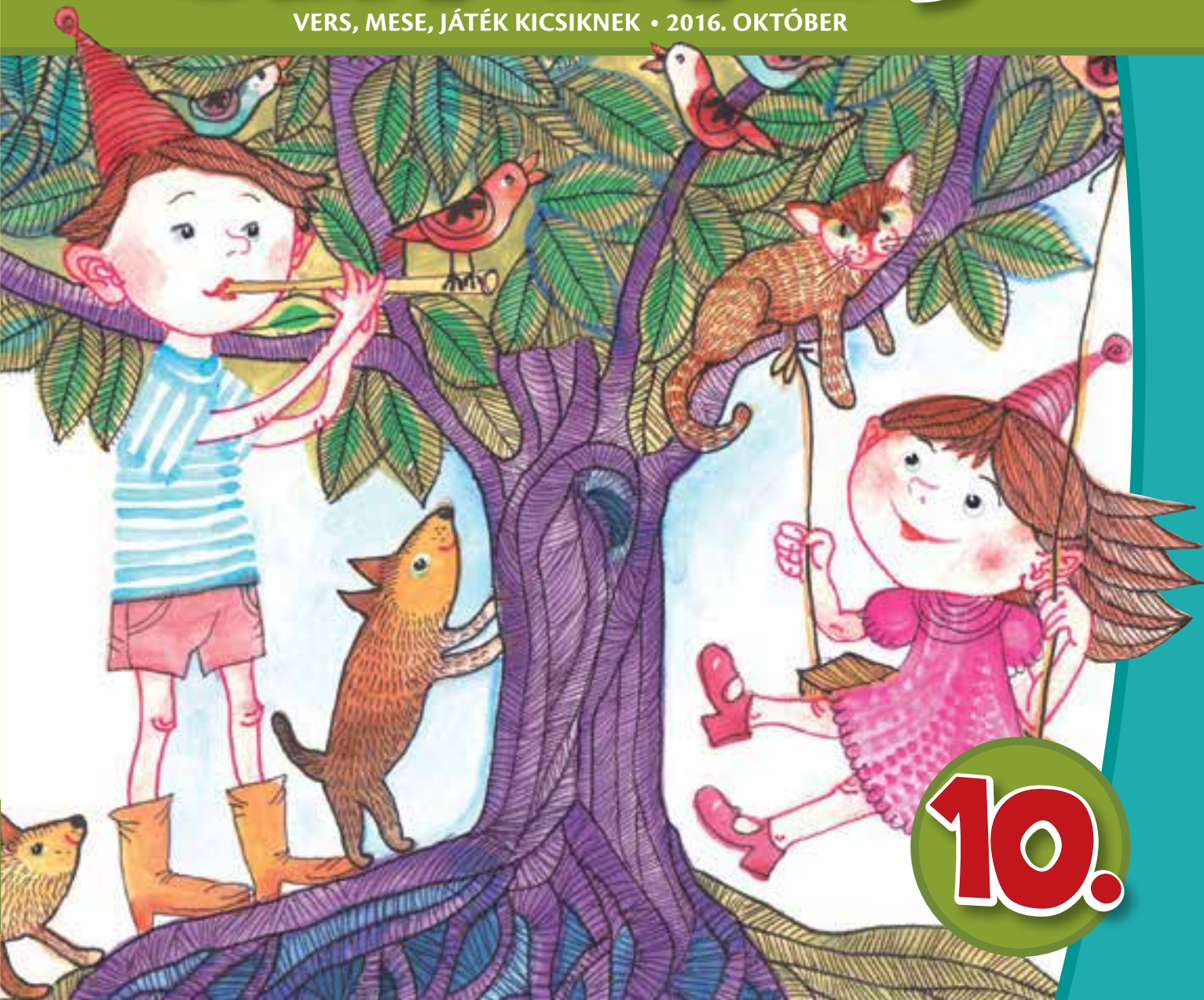

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2016. OKTÓBER

10.

LÁSZLÓ NOÉMI

Születés- napok

Amikor születtem,
még nem voltam „éves”,
nem sejtettem: mennyi
minden lehetséges.

Feküdtem és sírtam,
szuszogtam és nyeltem,
óvatos kezekkel
igazgattak engem.

Most, hogy nagyobb lettem,
három-, négy-, ötéves,
sorolják előttem:
mi nem lehetséges.

Ne mássz fel, ne vedd el,
ne húzd ki, ne törd le –
legjobb lesz, ha szépen
lefekszem a földre.

Nemcsak boldog,
hanem az eddigiéknél vidámabb,
mókásabb is lesz minden születésnap,
ha megtanuljátok, és az oviban, az
osztályban, a családban ezzel
a dalocskával köszöntitek
az ünnepeltet.

SZÖNYI ERZSÉBET –
WEÖRES SÁNDOR

SZŐCS MARGIT

Születésnap

Lábamra fűzcsizmát húzok,
öreg fák kérgein kúszok,
világtetőn járok-kelek,
csillagokig felszökellek.

Nem habozom táltos-kedden,
ha focizni támad kedvem:
felhőkbe nagy lyukat fúrok,
kelő napba belerúgok.

Tüzes nap-labdám keleti
kapuban magát kelleti,
csizmám orráról tovaszáll,
s képébe hull egy mohaszál,

mígnem estére célba ér,
szárnyas magasból hazatér,
nyugat-kapuban leragyog,
gólt kiáltanak csillagok.

Ám míg lábam égre téved,
átlépek egy kerek évet,
csizmám sarka fényes, lapos,
már az ötben benne tapos.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

BALÁZS TIBOR

Nyakigláb úr, a zsiráf

Kicsi csacsi
a zsiráfra
mered:
Hű-ha,
mekkorára
nőtt a koma...
És a nyaka?
Vége-hossza
nincs, akkora!

Nyakigláb úr
az ő neve,
pedig Lábignyak
jobb lenne.

Nosza, kend
miket evett,
hogy ily hosszú-
nyakú lett?

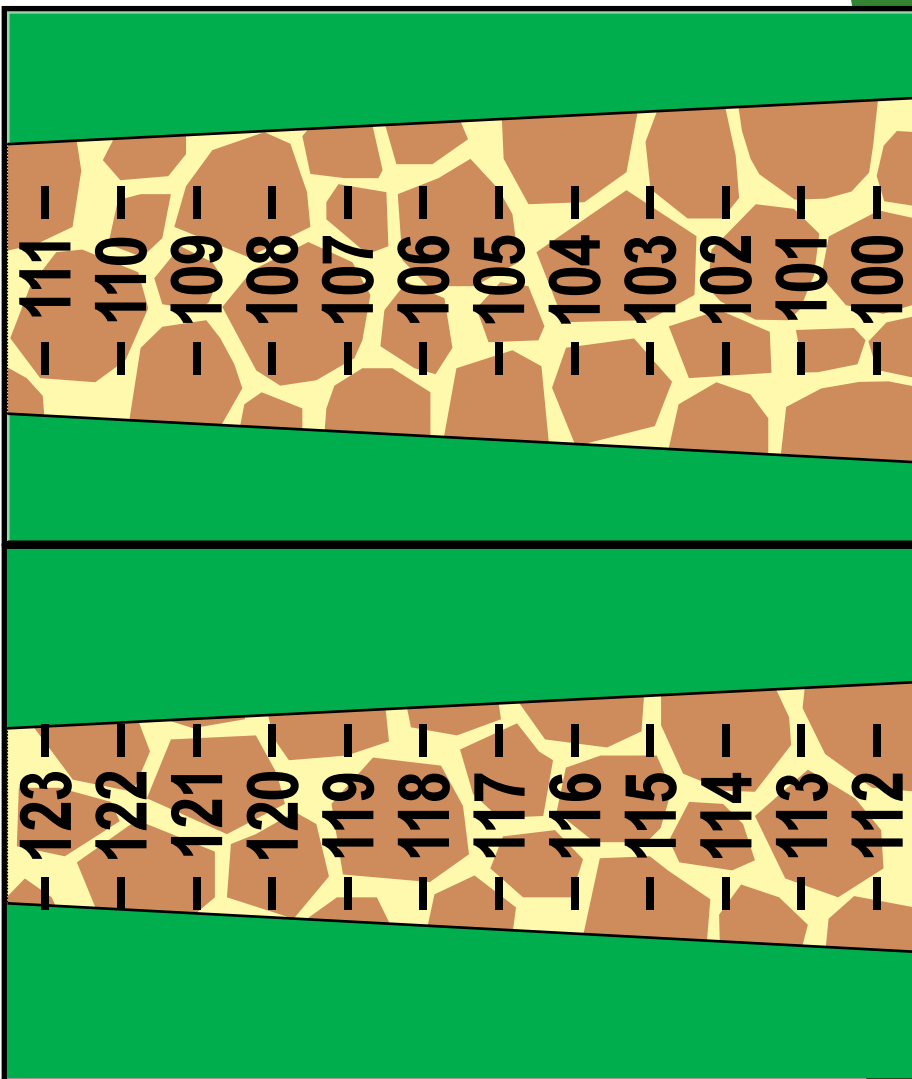
Nyakas volt-e
kiskorában?
Nyakas volt ő,
meglehet,
s kapott sok-sok
nyaklevest...

Szivárvány

mérőzsiráf

Itt ragasztózd meg.

Itt ragasztózd meg.

A nyakiglábnak a lába hosszú, a lábignyaknak a nyaka.
Régen a nyakas, akaratos gyerek könnyen nyaklevest, taslit kaphatott. Te ne légy nyakas, és ne kapj soha nyaklevest, inkább mérd meg, vajon nyakigláb vagy-e.
Vágd ki, és ragaszd a zsiráf-méterest az ajtófélfára pontosan 1 méter magasságba.
Szüleid segítségével jegyezd rá minden születésnapodon, hogy milyen magas vagy.

Katus és Peti

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy manófalú. Ott élt Katus manólány és Peti manó.

Egy reggel Katus manólány rápillantott a naptárára, és félhangon azt mondta:

– Ma kell meghívnom Petit!

Leült, és írt egy levelet. Borítékba tette, megcímezte: „PETI MANÓ RÉSZÉRE”, és kitette az ablakpárkányra.

Peti manó a szemközti házban lakott. Nagyon szerette a görögdinnyét. Éppen a piacra indult, ezért se látott, se hallott. Katus levelét se vette észre.

A piacon végigkopogtatott minden dinnyét, és megvette a legnagyobbat. Boldogan gurította haza. Fogta a nagykest, felvágta – de majd elbőgte magát mérgében, mert akkor látta, hogy nem dinnyét vett, hanem sütőtököt! Már is fordult, és futott vissza a piacra.

Katus a függöny mögül figyelte, hogy Peti észreveszi-e a levelet. Peti azonban dülva-fúlva elrohant az ablak alatt.

Mire a piacra ért, elfogyott minden dinnyé. Az árusok éppen szedelőzködtek. A virágos bódénál egy szál virág a földre hullt. Peti manó lehajolt érte, és virággal a kezében csalódottan poroszkált hazafelé.

Katus dobogó szívvel leste Peti közeledését, és mikor az megint úgy ment el a háza előtt, mint egy alvajáró, keserves sírásra fakadt.

Hazaérve Peti manó először is odébbbrúgta a tököt, aztán egy ablakban álló vázába csapta a virágot. És akkor... pillantása a szemközti házra esett!

Gyorsan átlopózkodott, és míg Katus odabent egyre zokogott, ő elolvasta a levelet:

„Kedves Peti! Ma van a születésnapom. Szeretném, ha együtt ünnepelnél velem. Úgy tudod, hogy legjobban a tökmagot szeretem? Nagyon várlak az elvarázsolt szobában: Katus.”

Futott Peti, és megragadta a sütőtököt, mint a kincset: a magját a serpenyőbe, a tököt a sütőbe tette. Vidáman sült, pattogott a tökmag, pirosodott, puhult a tök.

Peti a tökmagból láncot fűzött. A tökből tortát formált. Megfésülködött, és bekopogtatott Katushoz:

Sok-sok boldog születésnapot,
sok-sok boldog születésnapot,
sok-sok boldog születésnapot kívánok!

Katus még egyre szipogott, de most már örömeiben.

Habostortát, jó nagyot,
minden napra holnapot,
barátot és családot,
illatozó virágot,
egészséget és hitet,
gyertyafényes ünnepet, és:
sok-sok boldog születésnapot,
sok-sok boldog születésnapot,
sok-sok boldog
születésnapot kívánok!

Katus manólánny akkor bevezette Petit az elvarázsolt szobába.

Első pillantásra olyan volt ott minden, mint bármely más szobában: lent a szőnyeg, fönt a lámpa, ágy fölött kép, sarokban kályha... Amikor azonban Katus elpattintott egy tökmagot a nyakláncából, puha pázsittá változott a szőnyeg. Még egy pattintás: fényes nappá változott a lámpa. Harmadik pattintás: suttogó erdőre nyíló ablak lett az ágy fölötti kép. Negyedik pattintás: brummogó medve a sarokban álló kályha.

A medve szelíden odacammogott hozzájuk, és egy igazi görögdinnyét tett le a pázsitra.

Felvágták a görögdinnyét, aztán a sülttök-tortát, és fényesen megünnepelték Katus születésnapját. Tán még most is ünnepelnek, ha el nem álmosodtak!

NEMES NAGY ÁGNES

Születésnap

Jó reggelt, Bors néni.
Friss ma az idő.
Mit visz, Bors néni?
Lencsét viszek, füstölt húst.
Mit visz még, Bors néni?
Fenyőágot tobozzal.
Mit visz még, Bors néni?
Kerek nyolcvan esztendőt.
Bors néni, Bors néni!
Lencsét visz és füstölt húst,
fenyőágot tobozzal,
friss időt, jó időt,
viszi-hozza az időt,
kerek nyolcvan esztendőt!
Ami jó van a világon,
születésnapján kívánom –
kinek?
Bors Józsefné, Balogh Borbálának,
Báthori utca 3.

**A kérész vagy tiszavirág a Tisza fölött tízezzel
rajzó, szárnyas kis rovar. Szárnyas kérész-életük
néhány órát tart csupán. Ők minden pillanatban
így köszöntik egymást:
Boldog születéscspercet kívánok!**

KISS LEHEL

Hová illansz?

- Hová illansz, kicsi kérész?
Úgy repít a szárnyad,
még a Tisza is, a szél is
csak lohol utánad!
- Sietnem kell, haladnom kell,
mert szalad az élet,
s van még egy-két órácskám,
hogyan éljek ezer évet!

Mi, emberek évente ünnepeljük a születésnapunkat.
Te hány éves vagy? És jövőben hány leszel?
Rajzolj gyertyákat az idei és a jövői születésnapj tortádra.

2016

2017

Kérdezd meg nagymamád, dédikédet,
ők vajon hány évesek? Írd a kép alá.

$10+2$

$105-5$

$170+10$

$150+50$

Számold ki, hányadik születésnapja van a kutyusnak, a papagájnak,
a teknősnek, az elefántnak.

MÓRA FERENC

Mi van a talicskán?

Nagyon öreg ember már nagyapó. Haja, bajusza, szemöldöke fehér, mint a hó, hanem a képe piros, a mozdulata fürge, a járása sebes. Ha kérdezik tőle, hogy ugyan mennyi idős már, akkor azt mondja rá:

– Két hetes.

Mikor aztán ezen nevetnek, akkor nagyapó is elmosolyodik:

– Ejnye, ejnye, hogy énnekem nem akar-nak hinni. Pedig én sosem hazudtam életemben.

Arra fölteszi a pápaszemet, s leírja ezt a számot: 77.

– Hát igaz-e, hogy ez két hetes, gyerekek?

Amire a Pista gyerek azt mondja, hogy mégis hetvenhétnek kell ezt olvasni. Ő úgy tanulta az iskolában.

– De már látom, hogy csakugyan tudós lesz belőled – kötődik tovább nagyapó –, hanem azt mégse tudod, hogy hívják Dorozs-

mán a talicskát. Nem hívják azt, öcskös, sehogy se, hanem tolják.

Hát ilyen tréfás ember nagyapó, mikor ráér. Csak-hogy nemigen ér rá. Világéletében mindig sokdolgú ember volt, most is az. Még nem száradt föl a harmat, már tolja a talicskát kifelé a szőlőbe. Azon hordja a szerszámokat, csöbröket, s hordja haza az almát, szilvát, szőlőt.

Bizony talicskával kocsikázik, akinek lóra nem telik.

Ehol most is csikorog a talicska a homokon, csakhogy most nincs rajta se kapa, se tarisznya, csak egy nagy kosár, az is letakarva vékony fehér lepedővel.

– Úgyan, mi van a talicskán, nagyapó? – kérdezi a veréb, ahogy ott ugrál az út mentén.

– Kis madár – feleli nagyapó. – Nincs olyan fülemüle, amelyik olyan szépen énekelne, mint ő!

– Mit visz a talicskán, nagyapó? – kérdik az emberek, akik szintén kifelé igyekeznek a szőlőbe.

– Kincset viszek, jó emberek, kincset. Nem is láttatok még ilyet.

– Mi van a talicskán, nagyapó? – csörög a szarka, s billegeti a farkát a mezsgyeszéken.

– Olyan vendég, amilyen még sose járt a szőlőben.

Gyere ki, nézd meg, ha szépet akarsz látni.

– Mi van a talicskán, nagyapó? – zümmög a méhecske a nagyapó feje körül.

– Piros rózsabimbó, fehér liliomszál.

A méhecskének se kellett több, odarepült döngicsélve a kosár fölé.

– Hess, hess, méhecske – kiáltott nagyapó, és rágyújtott a pipájára. Úgy füstölt, hogy a méhecske arra se mert többet repülni.

– No, most már úgy megyünk, mint a gőzös – mondta nagyapó –, sebesen és füstölve.

A szellő föllebentette egy kicsit a lepedő szélét, s a piros szárnyú pille bekukucskált alá. Valami nagyon szépet láthatott, mert táncolni kezdett örömeiben.

Mire kiértek a szőlőbe, kint volt ám a véréb is:

– Lássuk hát azt a szépen szóló madarat!

– Hol az a piros rózsabimbó, fehér liliomszál? – döngicsélt a méhecske a fodimenták közt.

Még a szarka is ott csörgött az eperfa hegyiben:

– Gyere ki a kosárból, te híres vendég!

A lepedő elkezdett mozogni, s megszólalt alóla valaki:

– Vegyél ki, nagyapó!

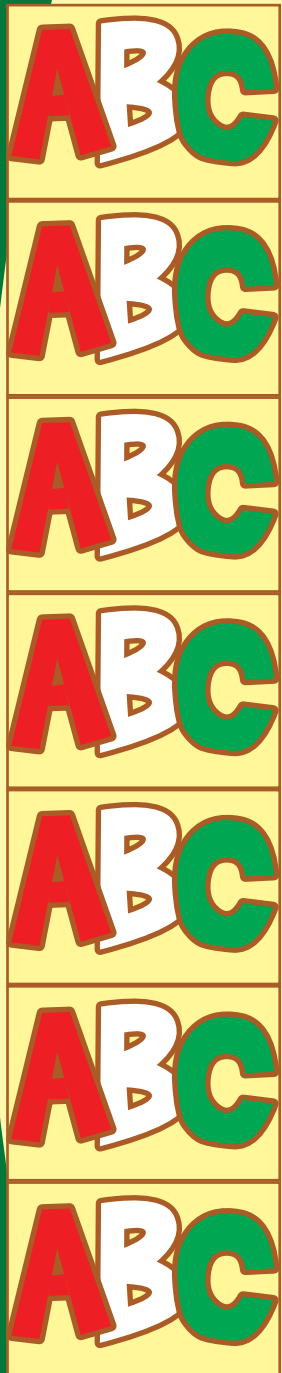
Nagyapó lekapta a kosárról a lepedőt, hát egy kislány volt alatta, fehér, mint a liliom, piros, mint a rózsa.

– Jaj, de csudaszép virágszál! – zümmögött a méhike.

Odaérkeztek az emberek is, s mosolyogva mondták egymásnak:

– Hiszen ez Panka, a nagyapó unokája. Legnagyobb kincse nagyapónak a kerek világon.

Kialakult már a végleges órarendetek? Ha igen, vágd ki a túlsó lapot, a hátára ragassz kartont, fűzd fonálra, és akaszd az íróasztalod fölé. De előbb persze szüleid segítségével vágd ki a különböző órákat jelképező rajzocskákat erről az oldalról, és ragasztgasd mindeniket az órarended szerinti helyére.

Kívánjuk, hogy minden óra érdekes, tanulságos legyen: gyarapítsa tudásodat, fényesítse lelkedet.

Szivárvány órarend

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

TÓTH ÁGNES

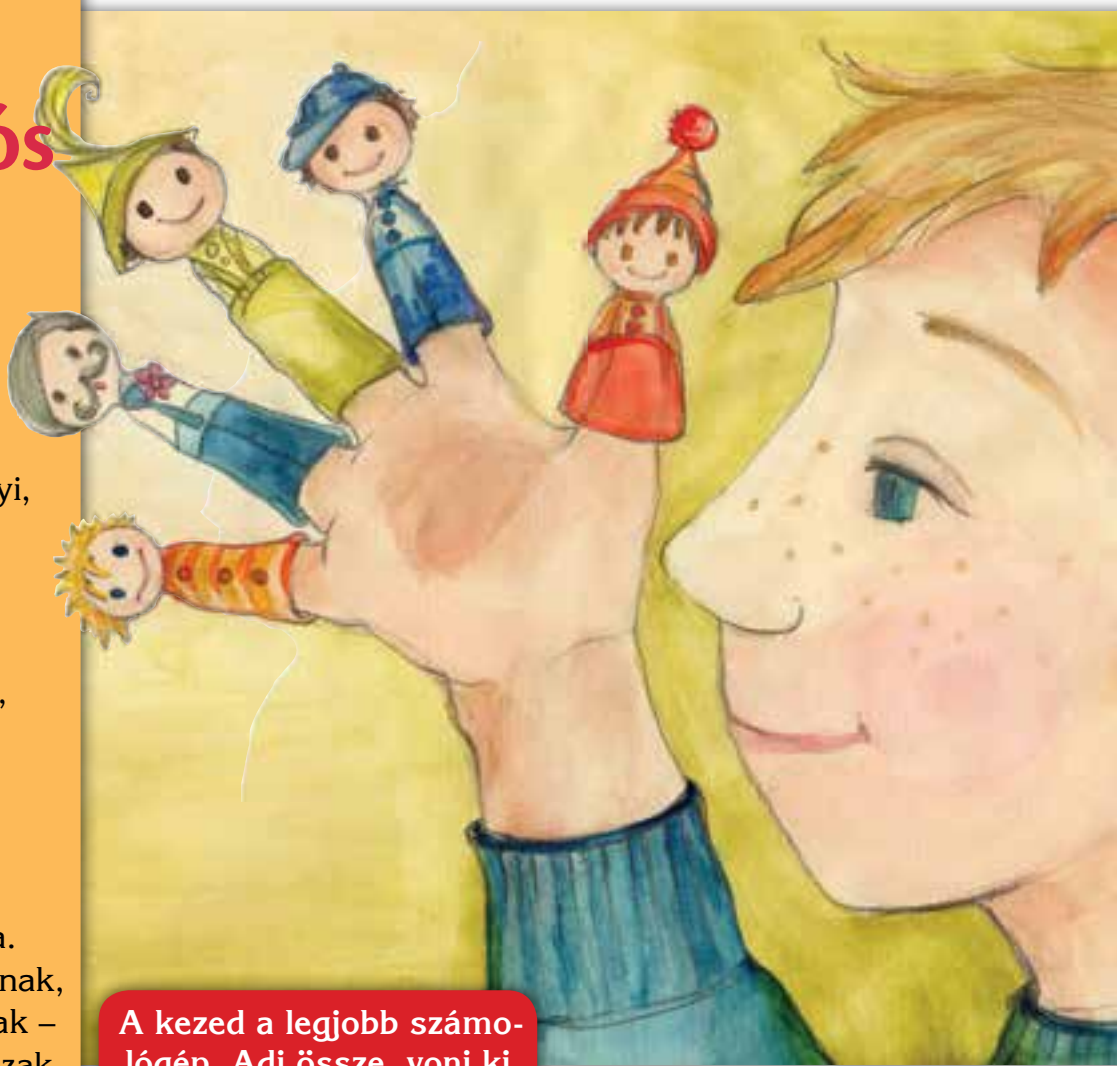
Kiszámolás

Egyedem, begyedem,
Tenyeremen megterem,
Öt-öt fürge ujjacska,
Kezdődhet a bújócska!

Első ujjam Hüvelyk Matyi,
Vele autót stoppolok.
Második Mutató Dani,
Azzal reád mutatok.

Harmadik Középső Tóni,
Vele szoktam vakarózni.
A negyedik Gyűrűs Pál,
Aki eljegyzésre vár.

Az ötödik Kicsi Béla,
Őt fülembe dugom néha.
Külön-külön jól megvannak,
De ha együtt összefognak –
Reszkessenek, akik rosszak.

A kezed a legjobb számológép. Adj össze, vonj ki az ujjaid segítségével.

FAZAKAS CSILLA rajza

$$2 + 2 = \bigcirc$$

$$2 + 5 = \bigcirc$$

$$5 + 4 = \bigcirc$$

$$3 + 2 = \bigcirc$$

$$\bigcirc - 2 = 7$$

$$3 - \bigcirc = 1$$

– Pistike, iskolába menet
gyakorold a bátyáddal a
fejben számolást.

– De anya, egyujjas
kesztyűben nem tudok
fejben számolni!

Vágd ki a kis ujjábokat, majd ragaszd
gyűrűvé őket épp olyan szorosra, hogy az
ujjaid begyén megüljenek. Tanuld meg, és
add elő ujjaiddal a mondókát.

Hüvelykujjam korán ébredt,
Az ajtómon kopogott.
A négy testvér mind kiugrott,
Így köszöntött: – Jó napot!

Milyen mondókát tudsz
még az ujjakról?

Hüvelykujjam
almafa.

Mutatóujjam
megrázta.

Középső ujjam
összeszedte.

Gyűrűsujjam
hazavitte.

Kicsi ujjam
mind megette,
megfájdult a
hasa tőle. Jaj!

Szél fújja, nap süti....

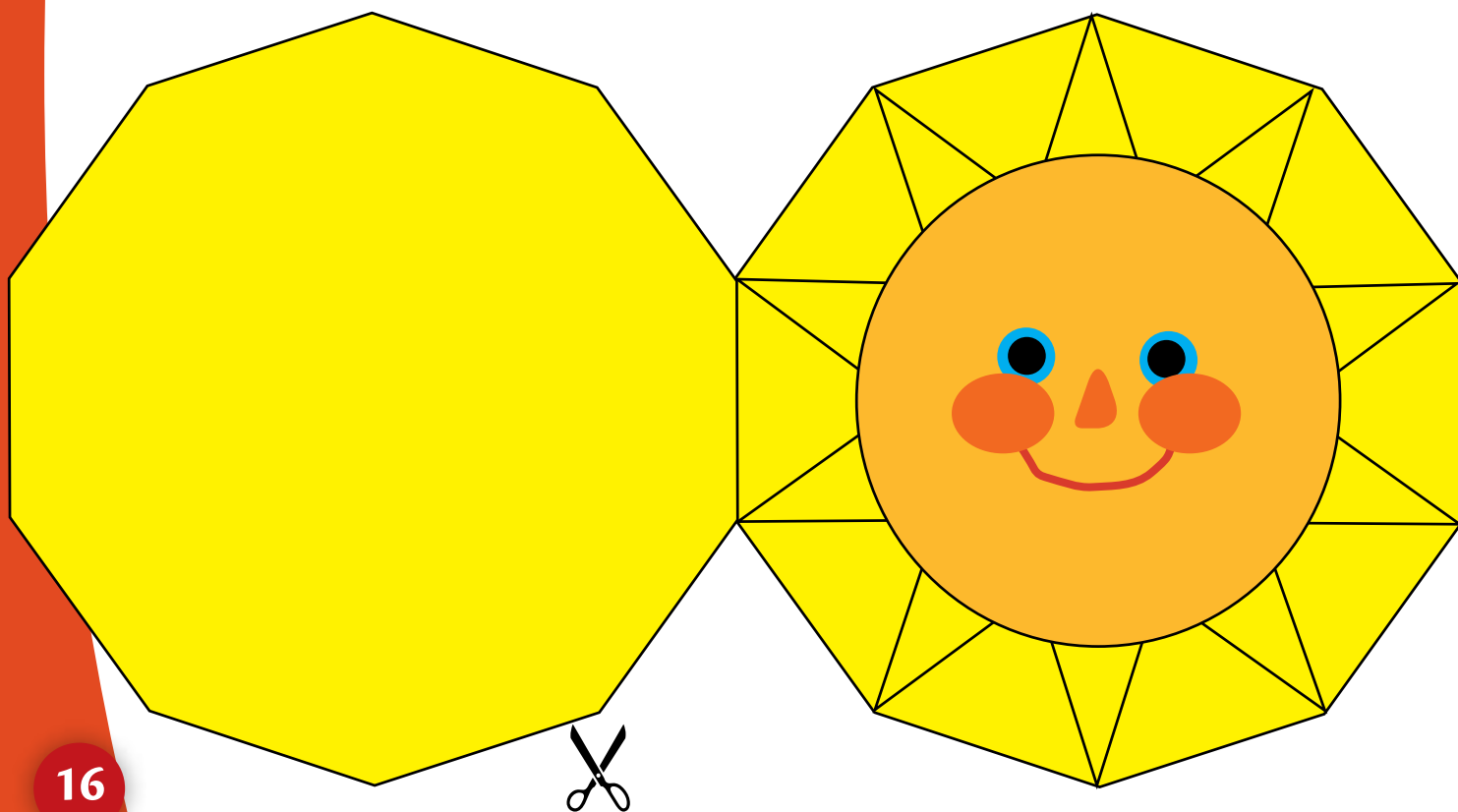
Októberben bizony már sokszor kanyarog-tekereg a szél, de a nap is gyakran aranyba csomagolja a világot.

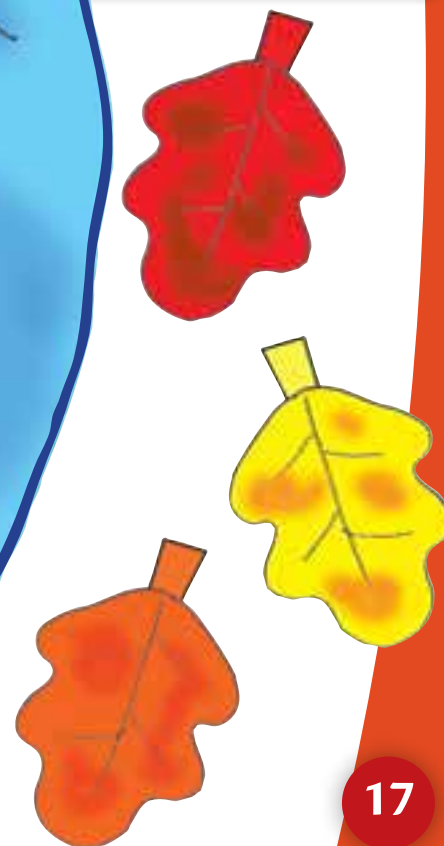
Készítsétek el, és ragasszátok ablakotokra a napot és a szelet. Előbbit **Szucher Zsuzsa** és **Kovács Júlia** óvodásai küldték a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceumból, utóbbit pedig **Kuzsma Andrea** csoportja a nagyvárad Szent László Óvodából.

A napocska lapját vágjátok ki, hajtsátok, és ragasszátok össze, a sugarakat vágjátok be, és a köztük maradt füleket tűrjétek előre.

Szél úrfit a vastag vonal mentén vágjátok ki, a leveleket szintén, és ragasszátok rá a köcsányuknál fogva, hadd röpitse őket.

DÖME ZSÚZSA

Szilva, alma, szőlő

Potty, potty, potyog a szilva.
A kertajtónk kinyitva,
akármikor bejöhetsz,
szilvafára feljöhetsz,

amit szedsz, elviheted.
Tele legyen a zsebed
meg a csuklyád almával,
jó porhanyós fajtával!

Ó, de finom! Köszönöm.
Átjössz-e csütörtökön?
Csütörtöki früstökön
sütjük a sütőtököm.

Sütünk lepényt, almásat,
magozzuk a szilvákat.
Tőkéken még a java,
szedjél szőlőt, hozd haza!

Színezd ki
a tréfás rajzot.

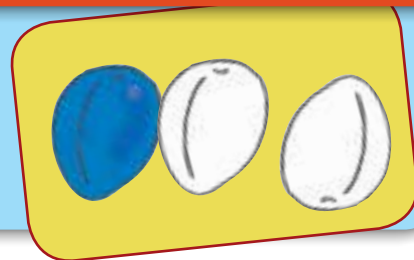
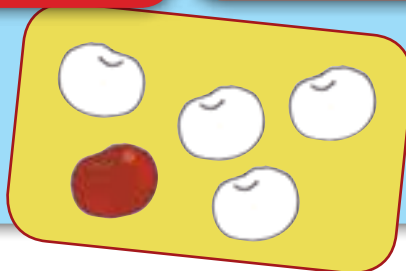
Rajzolj kacagó arcot azok az ételek mellé, amelyek nem fán vagy virágszáron teremnek.

Sorold fel, milyen finomságok nőttek a csodakertben.

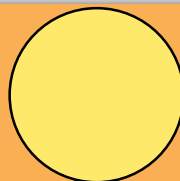
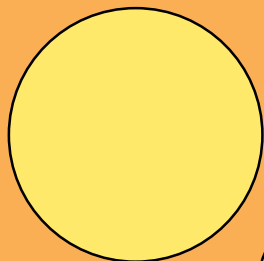

Számold meg mindenik gyümölcsöt:
hány van az üvegben és hány a tálcán?

Töltsd meg az üvegeket gyümölccsel, majd
színezd ki a kompótokat.

Kösd össze a be-
főtt üveget a be-
főtt üveghez illő fedővel.

Töltsd meg az üve-
geket olyan gyü-
mölccsel, amit a
legjobban szeretsz.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Lekvár

Samuék kaptak egy kosár szilvát. Csodaszép volt. Édes, gömbölyű, hamvaskék. Ott gömbölyödött, hamvas-kékellett, és persze édelgett a kosárban.

– Mit kezdjünk ezzel a tömérdek szilvával? – kérdezte anya.

Samu meg Sára egymást túlkiabálva máris sorolta:

– Főzzünk szilvalevest, szilvapudingot, szilvasószt, gombócooooot.

– Neeeeeem, inkább süssünk szilvafánkot, szilvatortát, szilvás pitét, szilvalepényt.

– Hogyne, akkor már inkább rántott szilvát, esetleg szilvabecsináltat.

– Jó, hogy nem szilvatokányt, Sári – kuncozott Samu.

Közben apa is próbált bekapcsolódni.

– Szilvóriumot – mondta szerényen, mire a két gyerek megütközve nézett rá.

– De hiszen olyan nincs is, apa! – amire meg anya vállán kezdett el höcögni az ing: rázta a nevetés.

– Na jó, megmondom én, mit készítünk: szilvalekvárt – zárta le anya a vitát.

Ezzel aztán mindenki egyetértett, segített is, ki hol tudott. Sári a mosásban, Samu a magvalásban, apa pedig, hát ő sem ült tétlenül. Segített a majszolásban. Térültek-fordul-

tak, s egy-kettőre ott rotyogott a sok szilva a nagy fazékban. Ekkor megszólalt a csengő. Anya kipenderült az ajtón. Meghagyta Samunak, hogy néha kavargjon bele a fazékba. Samu felállt a kisszékre, és örömmel vette át a fakanalat, ám alig nyalintott bele párat, hirtelen bugyborékolni kezdett a lekvár. Gőz csapott fel, hogy Samu eltakarta a szemét. Amikor elvette a kezét, majdnem lefordult a kisszékről meglepetésében, mert a fazékból egy arasznyi emberke kászálódott ki.

– Hát te ki vagy?

– Szomjas vagyok – mondta a töpörtyű harsányan.

- Elég fura név... – töprengett Samu.
- Adj már innom, micsoda vendéglátás – hepciáskodott az apróság.
- Jaj, máris – mondta Samu, s teletöltött egy poharat.
- Tessék, te ragacsos barna izé... vendég.
- Nem akármilyen vendég! Edgár vagyok, a Lek vár királya.
- Ő – mondta Samu, mert ilyen apró, rossz modorú királyt még nem látott. – Én Samu vagyok, szervusz.
- Az teljesen mindegy, hogy Samu vagy Nemsamu, te vagy a házigazda, vendégelj hát meg.
- Úgy, és mégis ki hívott vendégségbe? – kérdezte a kisfiú epésen.
- Nem tudad, hogy egy király hívatlanul is betoppanhat akárhová? – pattogott a kis

király, s Samu elszörnyedve látta, ahogy lek-várpöttyöket fröcsköl szerteszét.

– Kérlek, felség, maradj mozdulatlan, mert mindent összekensz.

– Először szomjazzat, aztán meg parancsolgat, micsoda vendéglátás!

– Nem parancsoltam, csak kértelek... – motyogta Samu zavartan.

– Eh, még felesel is! Pimasz lurkó! Na, most gyorsan engesztelj ki! Szórakoztass!

Samu meg is próbálta. Grimaszolt, verset mondott, énekelt is, de Edgár csak a száját biggyesztette.

– Unalmas. Különb is, ki az a Kizsbalázs? – kérdezte savanyú képpel. – A jó vers csakis rólam szólhat, a dalok az én dicsőségemet zengjék. Próbáld meg még egyszer – intett engedékenyen a kisfiúnak.

Samu vállat vont, kezdett elege lenni a vendégből, de azért nekiveselkedett:

- Lehunyja kék szemét az...
- Edgár – kottyantott bele a királyka.
- Lehunyja sok szemét a...
- Lek vár királya – szólta bele ismét a picuri fejedelem.
- Dunna alatt alszik a...
- Az Edgár!
- Aludj el szépen, kis...
- EDGÁR! – vágta rá a király elégedetten.
- Na látod, tudsz te szórakoztatni, ha akarsz. Jutalmul most csak egy kicsit büntetek meg. Többé nem lehetsz kisfiú, lek-vármanóvá változtatlak, hogy megtanuld,

hogyan illik viselkedni a királlyal.

– Neeeeeeeeeeeeeeeeee! – kiáltott Samu, de addigra a király már visszaereszkedett a fortyogó fazékba. Éppen akkor toppant be anyja. Ahogy meglátta a konyhát, elszörnyedt.

– Te rút, ragacsos manó, hova tetted a kisfiamat? – kiáltott Samura. A gyerekből kitört a sírás:

– Én vagyok az, anyja, tényleg nem ismerd meg?

– Jaj, kedves, tudom, hogy te vagy, csak mosd le magadról ezt a lekvármázát – ölelte át Samut anyja, és a tükör elé tolta.

– Mondd, felismernéd így magad? – kérdezte huncut mosollyal.

Samu először hátrahőkölt a tükörképétől, majd elkezdett kacagni. Anyja is vele nevetett, s nem bánták, hogy közben kissé odakozmál a lekvár.

Azon meg már csak anyja csodálkozott, amikor meglátta a fazék alján a korona alakú, égett foltot.

FODOR SÁNDOR

A befőzés

Csipike mindezidáig áfonyát és gombát aszalt télire, valamint mogyorót raktározott el az odú pincéjében édesgyökérrel. És jó illatú füveket-szirmokat szárított zizegősre hashajtó teának. De hogy lesz a mézzel?

Mókusék sokat segítettek.

A fiatal fenyőfákról lehántott kérget (ezt a munkát Mackóék végezték reggelenként unalom ellen)

Mókusék szabták hordódonga formájúra. Csipikének már csak össze kellett állítania ezeket, és abroncsot húznia a dongákra, mogyoróvesszőből-miből. Főként miből, mert a mogyoróvessző törékeny volt. Estére nem is egy; három hordót készített el. Az Óriásnagy Bükkfa odújában szikkadoztak reggelig.

Reggel a méhek még aludtak, amikor Mókusék már az odú elé hordtak egy halom finom, tavalyi mogyorót. Feltörni is segítettek, aztán Csipike feldarabolta, és dobta be a hordókba. De hogy lesz a méhekkel? Hisz ők még mit sem tudnak a befőzési tervekről! Őket Tipetupa vállalta.

Amikor Zimi, Zumi és Csergeberge megérkezett a kóstolónak szánt reggeli mézzel, Tipetupa kedvesen betessékelte őket a lakásba. Az ikrek nem akartak udvariatlanok lenni, de megjegyezték, hogy sietnek.

– Nem baj, mi is! – mosolygott Tipetupa. – Nagy munka lesz ma nálunk. De gyertek, nézzétek meg a mi otthonunkat! – és bevezette vendégeit.

Nyomukban ballagott Csipike.

– Szépen laktok – mondta Zimi.

– Jó meleg van itt – így Zumi.

– És tisztaság – tette hozzá Csergeberge.

– Hát, az nálunk megvan – sóhajtott Csipike, mert csak ő tudta, mennyit kellett mindezt mohát porolnia.

– Ugye, milyen szép hordócskák?! – mutatott a tegnap készített hordókra Tipetupa. – Mogyoróbél van bennük.

– Szépek, na – felelte Zumi. – De mi men-
nénk is.

– Ne siessetek, minek is maradnátok – ud-
variaskodott a kis tündér. – De ha már ilyen jól
összejöttünk, nem gondolnátok, hogy arra a
mogyoróbélre jó lenne egy kis méz?

– Biztos-biztos – bólogatott Zimi –, de ki
győzne ennyit hozni?

– Egy hét alatt se töltenők meg – nézte a
hordókat Zumi.

– Nekünk ráér – legyintett Tiptetupa, és Csi-
pikére nézett, találjon már ő is ki valamit, mi-
közben Csergeberge kifelé hátrált:

– Egy egész hétig nem hiányozhatunk a ter-
melésből! – zümmögte.

Csipikének mentő gondolata támadt:

– Egyesülésben az erő! – rikkantotta el
magát.

Az ikrek nyomban megértették: ha a Kor-
hadozóbelű Vén Fenyőfa minden lakója se-
gít, még reggeliben elkészülhetnek.

Úgy is lett. A sok mogyoróbél örömmel
szívta magába a mézet.

Este Csipike fáradtan, de boldogan húz-
ta magára a dunnát. Egy kicsit azért sajnál-
ta Csigabigát.

– Belátom, igazad volt – mondta Tipe-
tupának.

– Tudom, de miben?

– Abban, hogy mivelhogy.

Tiptetupa elégedetten hunyta be a sze-
mét. Abban tényleg igaza volt.

Mézillatú volt az álmuk.

Ügyesedjünk

Komáromi Tünde óvó néni
csoportja a tordai Jósika Miklós
Líceum Óvodájából

Katona Hilda, Dániel Beáta
és a kolozsvári Hófehérke
Óvoda Csipike csoportja

Bartus Éva tanító néni varsolci kisdíákjai

Fórika Erika tanítónő
balánbányai osztálya

Tankó Éva és Bogyó
Izabella csíkdánfalvi
tanítványai

Séra Tünde tanító
néni marosszent-
györgyi osztálya

Nyegre
Magor,
Csíkszereda

A székelykocsárdi
Micimackó csoport és
Csegezi Enikő óvónő

Molnár-Gál Sarolta és
Ferencz Erzsébet nagy-
enyedi óvodásai

A szamosújvári Sünike
Óvoda Katicák csoportja
és Fodor Emőke óvó néni

Szárnybontó

Volt egyszer egy rét. Ezen a réten sok csiga élt. Egyikük gyors akart lenni, mint Tapsi, a nyúl, hogy el tudjon kúszni a veszély elől. Egyszer egy madár el akarta kapni, de ő elbújt. Azt hitte, hogy gyors. Erős is akart lenni, hát felvette a családját a hátára. De a súlytól moccanni sem tudott, így a madár elkapta az egész családot.

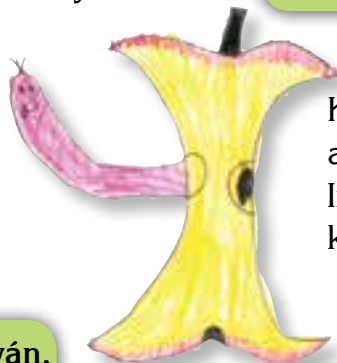
Sárkány Benedek, Székelyudvarhely

Kovács Viktória,
Kökényesd

Mándi István,
Árpád

Kikec, kukac, gilinyó,
alma, körte csuda jó.
Incsi-fincsi, nagyon jó,
kikec, kukac, gilinyó.

Majorchik Mirjam
verse és rajza,
Csíkszentdomokos

Legóval játszani jó.
Sajnos, nem játszott ilyennel nagyapó,
Mert ha legóval játszott volna,
Biztos nem öregedett volna meg soha.
Mert legóval játszani jó!
Szépen épül a sok házikó,
Repülő, hajó meg autó.
Né, né, itt a sok Nindzságó!

Fazakas Márk, Marosvásárhely

Kiss Szilárd,
Érkörtvélyes

Erdélyi Áron,
Marosvásárhely

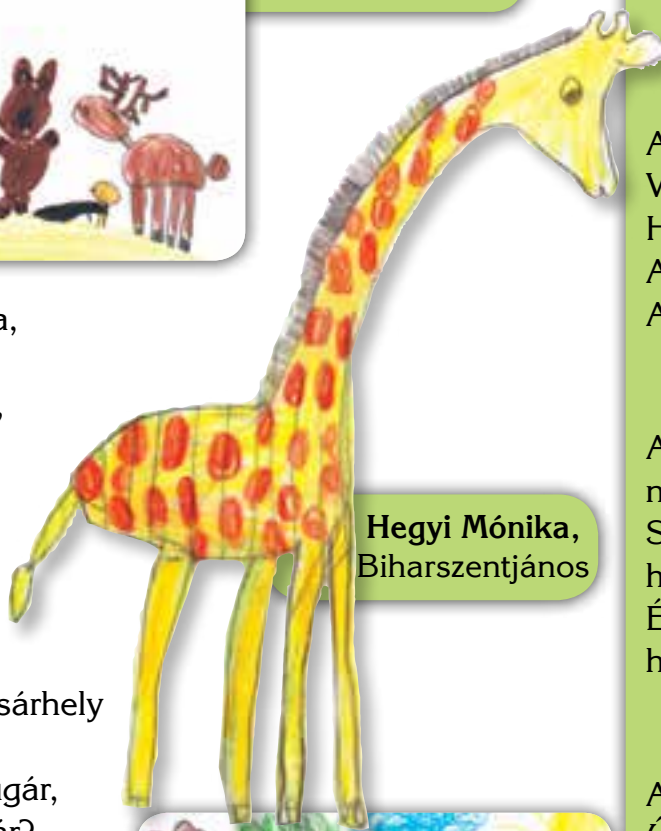
Volt egyszer egy róka,
a farkát eldobta.
Elindult az ösvényen,
meglátták az egerek.
Kikacagták a rókát,
keresték a farkát.
Bánatában a róka
bebújt a bokorba.

Madaras Panna,
Marosvásárhely

Felcsillan még napsugár,
cinke kérdi, hol a nyár?
Ne félj, cinke, nincs messze,
tavasz jön majd hidegre.

Német Anett,
Marosvásárhely

Szemák Jázmin,
Kökényesd

Hegyi Mónika,
Biharszentjános

Fórika Erika tanító néni
balánbányai osztályának
versei:

Az állatkertben az állatok
Vidámak és boldogok.
Ha megharapnak,
Akkor sírva borulok
Az asztalra.

Székely Tímea

Az állatkertben az állatok
nagy és kicsi diákok.
Sok az állat, nem is bánom,
hadd maradjon így a nyáron.
Én is megyek az osztállyal,
hogy megnézzem a csodákat.

Basarab Laura

Az állatkertben sok az állat,
Úgy szeretem, mint a fákat.
Jövő héten indulok,
Állatokat pillantok,
Nagyot és kicsit,
Bundást és tollast,
Emlőst és szárnyast,
Szépet és kedvest.

Ferencz Kincső

Csipike postája

Ebben a lapszámban zsiráf-méterest küldünk nektek ajándékba. Tudjátok a mésemből, hogy az én mércém Réz Úr, a kilincs, de őt nem adhatom kölcsön nektek, mert sokkal magasabbak vagytok nála. A Csipike-album fényképei jól mutatják, mennyit nőttetek mióta a barátaim vagytok.

● Vidám a Szivárvány-bélyegekkal színezett táj, de még vidámabbak a gyerekek **Marschal Ildikó tanító néni** osztályában a **csíkszeredai** Petőfi Sándor Iskolában.

● **Finna Enikő tanító néni** tordai kisdíákjainak szinte minden kézimunkáját ismerjük, hiszen a tanító néni beszámol nekünk ünnepeikről, hétköznapijairól is.

● **Máthé Delinke tanító néni ákosfalvi** osztálya télen-nyáron jó barátunk. Lelkesen olvassák a Szivárványt, és sok munkájukat elküldik nekünk.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

● Pörög a szoknya, dobban a csizma, ropják a csárdást
Jánosi Márta és László Kinga gyergyóalfalvi óvodásai.

● Kátai Judit tanító néni nyárádszeredai osztálya is sokat nőtt a nyáron. Szivárványos másodikosból napsugaras harmadikosok lettek.

● Kitartó és szorgos kis barátaink Kőrösi Mária tanító néni szalárdi kisdíákjai is. Minden hónapban elküldik nekünk legszebb alkotásaikat, és persze gyűjtik a bélyegeket is.

● Hófehérke is elámulna, milyen szorgos-dolgos a Törpék csoportja a szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvodában. Büszke is rájuk Szabó Ildikó és Katona Annamária óvó néni.

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

Címlap:

**SZILÁGYI TOSA
KATALIN**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXVII. évfolyam, 398. szám
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITŪRA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Mureşan Krisztina
Judit, Dés

Trif Adrien,
Gyulakuta

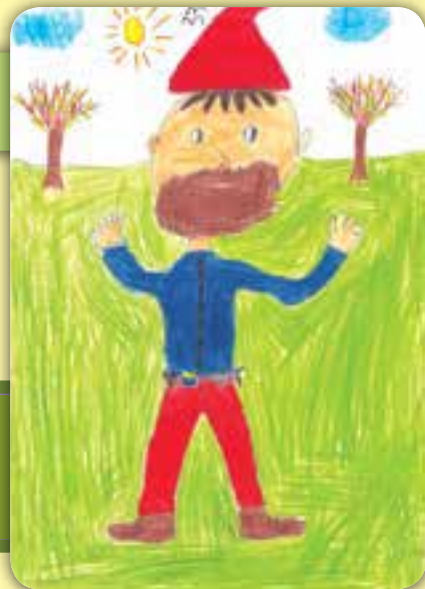

Varga Virág,
Kolozsvár

Székely Boglárka,
Marosvásárhely

Dézi Nándor,
Marosvásárhely

Ára 4 LEJ, 400 FT

Szivárvány ÁBÉCÉ

Kivágtad az ábécé első 19 betűjét a szeptemberi Szivárványból? Itt a befejező rész.
Most már bármilyen szót kirakhatsz belőlük.

KOVÁCS KATALIN rajzai

Ö öntöző	Ó őz	P pipa	R rák	S sárkány
Sz szív	T tulipán	Ty tyúk	U uborka	Ú út
Ü üveg	Ű űrhajó	V váza	Z zebra	Zs zsák